

Milí krajanovia,

za posledný rok sa v našej slovenskej komunite v Ríme udialo veľa udalostí i zmien. Na konci roku 2015 sme medzi nami privítali niekoľko ctených hostí. Bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, ktorý sa zúčastňoval na biskupskej synode pre rodinu, zavítal aj medzi nás. O pár mesiacov neskôr sme slávilí svätú omšu spolu so žilinským biskupom Mons. Tomášom Galisom, ktorý sa prihovárať nielen študentom, ale aj všetkým zhromaždeným v našom Kostole sv. Hieronyma.

Využili sme ešte posledné pekné dni jesenného obdobia a navštívili sme talianske mestá Siena, spojené so životom sv. Kataríny Sienskej, a Orvieto, miesto eucharistického zázraku, kde sme sa spolu s ostatnými veriacimi zúčastnili na večernej talianskej sv. omši. Rok 2015 sme zakončili duchovnou obnovou, ktorú pre Slovákov viedol páter Lucian Bogucki.

22. januára 2016 sme boli prítomní na nezabudnuteľnom slávení sv. omše v kaplnke Domu sv. Marty, ktorú celebroidval Svätý Otec František. Nielen Slovákov žijúcich v Ríme, ale celý slovenský národ povzbudil v našej aktivite za ochranu rodín a detí. Slovenskú atmosféru nám pripomenulo aj vystúpenie slovenských umelcov, ktorí si pre krajanov žijúcich v Ríme pripravili dramatické spracovanie hry Karola Wojtyły s názvom *Lúče otcovstva*.

V jarných dňoch sme navštívili benediktínske opátstvo Montecassino i prímorské mesto Gaeta, známe svojimi skalnými úkazmi. Nezabudnuteľným ukončením akademického roka bola zá-

verečná sv. omša a záhradná opekačka na území Pápežského slovenského kolégia sv. Cyrila a Metoda v Ríme.

V závere úvodníka by som rád upriamil našu pozornosť na novú webovú stránku našej misie, ktorá má aktuálne vnovenú, modernú podobu a pútnici i turisti tu môžu nájsť užitočné informácie pre ich pobyt vo Večnom meste. V tomto čísle nášho časopisu nájdete rovnako aj stránky venované 10. výročiu oficiálneho založenia našej misie, rozhovory so známymi osobnosťami, ktoré stáli pri vzniku misie, alebo aktuálne veľkou mierou prispievajú k jej aktivite.

V mene tvorcov *Slovenského hlasu z Ríma* vám prajem príjemné čítanie.

Ľubomír Majtán

NÁVŠTEVA ŽILINSKÉHO BISKUPA MONS. TOMÁŠA GALISA V RÍME

Mons. Tomáš Galis, biskup Žilinskej diecézy, sa narodil v roku 1950 a ako 25-ročný bol v Dóme sv. Martina v Bratislave vysvätený za kňaza. Vo svojich začiatkoch pôsobil ako kaplán v Hriňovej a v Brezne, neskôr vo farnostiach Lazany a Kľak. Do roku 1993 zastával funkciu generálneho vikára Banskobystrickej diecézy. Takmer desať rokov bol rektorom kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici a zároveň pôsobil ako vysokoškolský učiteľ v Badíne. V roku 2008 bol vtedajším Svätým Ocom Benediktom XVI. vymenovaný za prvého biskupa Žilinskej diecézy, ktorým je dodnes.

„Cirkev je dom svedectva. Každá rodina má byť domom svedectva, každé

rehoľné spoločenstvo, každá komunita má byť domom svedectva“, zaznelo počas kázne na tretiu adventnú nedeľu v kostole San Girolamo della Carità v Ríme. 14. decembra 2014 navštívil žilinský biskup Mons. Tomáš Galis Slovenskú katolícku misiu a venoval veriacim zlomky svojich myšlienok. Stretnutie sa začalo svätou omšou za účasti slovenských kňazov, študentov a krajanov pôsobiacich vo Večnom meste.

Svätá omša, ktorú symbolicky celebraval práve Mons. Tomáš Galis, sa niesla v duchu spoločenstva a svedectva. Svoje slová začal krátkym zamyslením sa nad modlitbou ako takou, vzdávaním vďaky aj v podobne rešpektovania jeden druhého

ho, odpúšťania a ocenenia kvality a originality každého z nás. Tieto hodnoty označil za prejavy Ducha Svätého, ktorý nás pretvára, posväcuje a ktorý žije nielen v spoločenstve ale v každom jednotlivcovi. Prítomných, ktorí jeho slová nerušene počúvali, naviedol k zamysleniu sa nad prvou vetou z evanjelia a dodal: „Bol človek. Bol to človek, ktorého poslal Boh a volal sa Ján. A skúste to teraz nahradiť: Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa... a povedzte svoje meno.“ Svojim príkladom poukázal na to, že Boh má s každým z nás svoje plány a chce, aby sme nasledovali jeho vôľu. Boh s nami počíta. Ďalej spomenul význam svedectva. To, ako jeden druhému ukazujeme spôsob života a nezabudol ani na slová Sv. Jána Pavla II., ktorý nás vyzval, aby sme z Cirkvi urobili dom a školu spoločenstva. Do-

plnil, že to prvé spoločenstvo tvorí a učí rodina. Máme sa jeden o druhého starať, máme prežívať radosť, deliť sa o bolesti a smútok, poznať potreby tých druhých, ísť v ústrety jeden druhému a ako sám veľmi pekne obrazne povedal: „ponúknuť mu naozaj opravdivé priateľstvo, ktoré bude človeka dvíhať.“ Zdôraznil slová Svätého Otca vidieť v druhom hlavne dobré vlastnosti aby sme ho prijali a hodnotili ako dar od Boha, nie ako majetok, ktorý potrebujeme pre seba.

Po svätej omši nasledovalo tradičné agapé. Okrem chutného pohostenia sa nieslo v znamení príjemných rozhovorov a spomienok, ktoré sa v súvislosti s jeho návštevou vynárali nielen samotnému otcovi biskupovi ale aj prítomným veriacim. – ač –

NOVÝ VEĽVYSLANEC V RÍME

Prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska odovzdal 9. júla poverovacie listiny novému veľvyslancovi Slovenskej republiky v Taliansku. Novým veľvyslancom sa stal Ján Šoth, ktorý bol doteraz vedúcim Kancelárie prezidenta Slovenskej Republiky.

Veľvyslanec Ján Šoth sa narodil v roku 1960 v Bardejove a študoval na Moskovskom štátnom inštitúte medzinárodných vzťahov. Pôsobil ako riaditeľ Odboru zahraničnej politiky v Kancelárii prezidenta SR a diplomatickú misiu vykonával aj ako veľvyslanec Slovenskej Republiky v Rumunsku.

Na poste veľvyslanca Slovenskej Republiky v Taliansku nahradí Máriu Krasnohorskú, ktorá tento úrad zastávala od roku 2011. (Zdroj: RV / TKKBS) – lm –

foto: www.selec.org

DUCHOVNÁ OBNOVA NA TÉMU ADVENTU A SVIATOSTI ZMIERENIA

Začiatok adventu sa v rímskej komunite Slovákov niesol v duchu stretnutí. V nedeľu, 7. decembra 2014, sa v priestoroch kostola San Girolamo della Carità konala duchovná obnova, ktorej hlavným kazateľom bol minorita páter Lucián M. Bogucki OFMConv.

Najprv počas kázne zdôraznil, že adventom nás sprevádzajú tri osoby - Izaiáš, Ján Krstiteľ a Panna Mária. „Izaiáš hlása obrátenie a pokánie, ale zároveň aj povzbudzuje. Ján Krstiteľ je príkladom toho, že ozajstné stretnutie s Kristom nastáva na ceste obrátenia,“ vysvetlil páter Lucián.

Po svätej omši sa veriaci presunuli do pastoračných priestorov na agapé, po ktorom duchovná obnova pokračovala témou sviatosti zmierenia.

V prednáške sa páter Lucián dotkol prípravy na dobrú spoveď a problému ľudského svedomia, ktoré je čoraz menej citlivejšie na hriech.

Duchovnú obnovu ukončil otec Lubomír Majtán poďakovaním a odovzdaním špeciálneho daru - účastníci sa modlili za pátra Luciána pobožnosť '40 ore' - štyridsať hodín nepretržitej modlitby. Na záver, ako každú nedeľu, veriaci odovzdali svoje modlitby v poklone pred Sviatosťou Oltárnou. – ah –

So Svätým OTCOM

Jedno januárové ráno zostane nezabudnuteľným pre skupinku Slovákov žijúcich v Ríme. Podarilo sa im totiž byť účastníkmi na vzácnom mieste a so vzácnou osobou. 22. januára sa zúčastnili rannej svätej omše, ktorú v kaplnke Domu sv. Marty celebraval Svätý Otec František.

Rímsky biskup už v úvode vyjadril vďačnosť, že na liturgii sa zúčastňujú aj národnostné menšiny, žijúce v Ríme. Osobne privítal slovenskú výpravu a vyjadril svoju podporu tým, ktorí na Slovensku presadzujú a chránia rodinné hodnoty.

Keďže túžbou Svätého Otca je spoznávať talianske farnosti a komunity z iných štátov, ktoré pôsobia na území

Rímskej diecézy, rovnako bolo potrebné (a v tomto zmysle i ťažké) predstaviť čo najširšiu „paletu“ Slovákov v Ríme: počnúc kňazmi a zasvätenými osobami, cez pracujúcich, či študujúcich, i tých, ktorí sa pripravujú na sviatosť manželstva.

V homílii Svätý Otec zdôraznil pohľad na Ježišovu službu. Najdôležitejšie nie je to, že Ježiš uzdravuje, alebo učí. Podstata Kristovho účinkovania spočíva v tom, že zachraňuje, prináša spásu. Toto sú, podľa pápeža Františka, kľúčové slová, ktoré zdôrazňoval počas rannej meditácie v kaplnke sv. Marty.

foto: L'Osservatore Romano

Po svätej omši mali účastníci možnosť osobne sa stretnúť so Svätým Otcom, vymeniť si pár slov a napokon i odovzdať dar vo forme albumu fotografií, ktorý mapuje posledné obdobie činnosti Slovenskej katolíckej misie v Ríme. Rozlúčili sme sa s uistením, že náš slovenský národ pamätá na pápeža a upiera svoj zrak na Rím. Takisto sme poprosili Svätého Otca, aby pamätal na nás, i všetkých, ktorým sme slúbili osobnú spomienku na svätých miestach. – Im –

FESTA DEI POPOLI - POHĽAD UPRETÝ DO NEBA

V nedeľu 17. mája 2015 sa v priestoroch pred Bazilikou San Giovanni in Laterano konal 24. ročník populárneho podujatia s názvom Festa dei popoli (Sviatok národov). Keďže v Ríme žije viac ako 100 národnostných komunít, je úmyslom Cirkvi a štátu venovať sa starostlivosti o ich život, či aktivity. Druhou stranou mince je nielen vďačnosť cudzincov za prijatie, ale aj obohatenie talianskej kultúry.

„Tu (do Ríma) prichádzate zo všetkých častí sveta a žijete tu ako cudzinci s tisíckou rôznych problémov“ – prihovoral sa účastníkom v homílii kardinál Francesco Montenegro, ktorý napoludnie slávil svätú omšu medzi zhromaždenými migrantmi. Kardinál Montenegro je známy svojou aktívnou pomocou migrantom, ktorých sa podarí zachrániť na pobreží talianskej lokality Lampedusa.

Aj my niekedy delíme ľudí podľa farby pleti, či podľa bohatstva kultúry, z ktorej pochádzajú. Ako však zaznelo počas homílie, podstatné je dobro očí, ktorými sa pozeráme na svojich bratov a sestry. Vo svojom živote nie som sám, pretože okolo mňa sú ďalší ľudia (moja rodina) s podobnými starosťami.

Nedávno sme slávili Slávnosť Nanebovystúpenia Pána. Skúsme sa aj my dívať smerom k nebu, ale milujme túto zem. Nielen pre jej bohatstvo, ktoré sa nám dáva, ale aj pre našich bratov a sestry, s ktorými môžeme byť. – Im –

DELEGÁTI SLOVENSKÝCH HNUTÍ V RÍME

Rím (18. februára) Večné mesto privítalo opäť púť slovenských hnutí a združení k hrobu sv. Cyrila. Po Benátkach, kde sa zúčastnili na duchovnej obnove s arcibiskupom Cyrilom Vasilom, absolvujú putovanie v Ríme. V Bazilike sv. Klementa oslávili spolu s ostatnými slovenskými národmi sviatkov sv. Cyrila a Metoda. V pondelok prijal pútnikov predseda Pápežskej rady pre laikov kardinál Stanisław Ryłko. Jedným z najdôležitejších rozmerov putovania delegátov združení a hnutí je prežívanie spoločenstva Cirkvi, spoločenstvo laikov so zasvätenými, s kňazmi a biskupmi. Púť vedie bratislavský eparcha Peter Rusnák, predseda Rady pre laickú a apoštolské hnutia.

Kardinál Ryłko pred členmi slovenských hnutí a združení pripomenul, že náš kontinent napriek všetkému blahu a pokroku zabúda na to, z čoho sa zrodil – zabúda na svoje kresťanské korene. K tejto myšlienke sa podľa jeho slov často vracal najmä svätý Ján Pavol II. Zdôraznil, že treba myslieť aj na to, že kresťanská viera nie je len spomienka minulosti. Je to podľa neho veľká úloha pre nás všetkých „udržať oheň viery“.

V tomto kontexte uviedol, že tento rok si pripomenieme 50. výročie ukončenia Druhého vatikánskeho koncilu. Jedným z jeho plodov je objavenie krásy misijného poslania laikov, spomenul na stretnutí kardinál Ryłko.

Povolania laikov v Cirkvi sa rodí z krstu, poznamenal predseda jedného z vatikánskych dikastérií. Celá formácia má podľa neho cieľ znova objaviť úlohu krstu. Označil ho za „najväčšiu revolúciu“

v živote človeka a „druhé narodenie“. Pred slovenskými laikmi vyzdvihol, že stojí za to byť kresťanmi. Kresťanstvo nie je popretím túžby človeka po šťastí a radosť, je to program pre krásny a pozitívny život. Toto je misia laikov, aby svetu ukázali, že kresťanstvo znamená radosť a krásu, povedal kardinál Ryłko, ktorý pripomenul aj poslanie laikov v aktuálnych debatách o rodine pred Biskupskou synodou.

V utorok členovia hnutí a združení zavítali na Veľvyslanectvo Slovenskej republiky pri Svätej stolici, kde sa zišli viaceré slovenské osobnosti žijúce v Ríme. Svojimi príhovormi povzbudil Slovákov veľvyslanec Slovenska pri Svätej stolici Peter Sopko, veľvyslankyňa SR v Taliansku Mária Krásnohorská, rektor Pápežského slovenského kolégia sv. Cyrila a Metoda v Ríme Vladimír Stahovec, duchovný správca Slovenskej katolíckej misie v Ríme Ľubomír Majtán a sr. M. Katarína Krištofová. Program laikov pokračuje dnes účasťou na generálnej audiencii Svätého Otca Františka. (Zdroj: TKKBS) – Katarína Hulmanová –

foto: www.mzv.sk

TEATRO COLORATO V RÍME

Karol Wojtyła je nám známy ako pápež, teológ a filozof. Vďaka Teatro Colorato sme mohli spoznať aj ďalší rozmer jeho tvorby a vidieť ho v úlohe dramatika. Predstavenie *Lúče otcovstva* sa uskutočnilo 8. marca v priestoroch divadla Teatro Le Sallate. Pod režisérskou taktovkou Petra Weincillera sa predstavili herci Štefan Bučko, Jana Valocká a Monika Potokárová. V predstavení nám pomocou divadla slova bližšie priblížili aktuálnu tému otcovstva a dôležitosti prítomnosti otca pri dospievaní dieťaťa.

Predstavenie sa uskutočnilo v spolupráci s Veľvyslanectvom Slovenskej republiky v Taliansku, Slovenským inštitútom v Ríme a Slovenskou katolíckou misiou v Ríme. Po jeho skončení nasledovalo občerstvenie, počas ktorého sa diváci

mohli osobne stretnúť s protagonistami predstavenia a mali možnosť stráviť pár chvíľ nielen s krajanmi, ale i s pozvanými hosťami z Talianska, keďže celé predstavenie bolo v slovenčine s titulkami v talianskom jazyku. – vp –

JUBILEJNÉ ODPUSTKY

„Prial by som si, aby jubilejné odpustky zasiahli každého ako ozajstná skúsenosť Božieho milosrdenstva“ – píše pápež František vo svojom liste adresovanom Mons. Rinovi Fisichellovi, predsedovi Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie, k udeleniu odpustkov počas nastávajúceho Jubilea milosrdenstva.

Ako píše Svätý Otec, mimoriadny Svätý rok milosrdenstva sa blíži, a to je pre neho podnetom zamerať sa na niektoré body, ktoré sú podľa neho dôležité pre to, aby „slávenie Svätého roka bolo pre všetkých veriacich skutočným okamihom stretnutia sa s Božím milosrdenstvom.“ Pápež v zverejnenom liste ďalej vyjadruje svoj zámer, ktorý ho viedol k myšlienke sláviť túto mimoriadnu celokirvešnú udalosť:

„Je naozaj mojou túžbou, aby bolo Jubileum živou skúsenosťou blízkosti Otca, môcť sa takmer dotknúť rukou jeho nehy,

aby sa upevnila viera každého veriaceho a aby sa tak ich svedectvo stávalo čoraz účinnejším.“

Svoju myseľ obracia pápež František v prvom rade „na všetkých veriacich, ktorí budú milosť Jubilea prežívať v jednotlivých diecézach alebo ako pútnici v Ríme.“

„Prial by som si, aby jubilejné odpustky zasiahli každého ako ozajstná skúsenosť Božieho milosrdenstva, ktoré prichádza všetkým v ústrety s tvárou Otca, ktorý prijíma a odpúšťa, úplne zabúdajúc na spáchaný hriech. Pre zažitie a získanie odpustenia sú veriaci povolaní urobiť krátku púť cez Svätú bránu, otvorenú v každej katedrále alebo v kostoloch určených diecéznym biskupom, a v štyroch pápežských bazilikách v Ríme, ako znamenie hlbokéj túžby po skutočnej konverzii. Rovnako nariaďujem, aby v pútnických chrámoch, kde bola ot-

vorená Brána milosrdenstva, a v kostoloch, ktoré sú tradične označované ako jubilejné, bolo tiež možné získať jubilejné odpustky. Je dôležité, aby bol tento okamih spojený v prvom rade so sviatosťou zmierenia a slávením Eucharistie s dôrazom na milosrdenstvo. Bude potrebné sprevádzať toto slávenie s vyznaním viery a modlitbou za mňa a za úmysly, ktoré nosím v srdci pre dobro Cirkvi a celého sveta.“

Svätý Otec pamätá však aj na tých, ktorí z rozličných dôvodov nebudú môcť prejsť Svätou bránou, v prvom rade na chorých a osamelých starších ľudí, často v situácii, že nie sú schopní odísť z domu. Ako píše, „pre nich bude veľkou pomocou prežívať chorobu a utrpenie ako skúsenosť blízkosti k Pánovi, ktorý v tajomstve svojho utrpenia, smrti a vzkriesenia ukazuje cestu, ako dať zmysel bolesti a osamelosti. Žiť s vierou a radostnou nádejou tento moment skúšky, prijímajúc sväte prijímanie alebo zúčastňujúc sa na svätej omši a komunitnej modlitbe prostredníctvom rôznych komunikačných prostriedkov, to bude pre nich spôsob, ako získať jubilejné odpustky.“

„Moje myšlienky smerujú tiež k väzňom, ktorí prežívajú obmedzenie svojej slobody“, pokračuje pápež.

„Jubileum bolo vždy príležitosťou na veľkú amnestiu, navrhnutú tak, aby sa týkala mnohých ľudí, ktorí, aj keď si zaslúžili trest, uvedomili si vykonané

bezprávie a úprimne túžia začleniť sa späť do spoločnosti dávajúc jej svoj čestný príspevok. Ku všetkým z nich skutočne prichádza milosrdenstvo Otca, ktorý chce byť blízko tým, čo najviac potrebujú jeho odpustenie. Odpustenie hriechov môžu získať v kaplnkách väzňov a zakaždým, keď prejdú dverami svojej cely, obrátiac myseľ a modlitbu k Otcovi, môže toto gesto znamenať pre nich prechod Svätou bránou, pretože Božie milosrdenstvo, schopné premeniť srdce, je tiež schopné premeniť závery na skúsenosť slobody.“

Následne Svätý Otec v dokumente vyzýva, aby Cirkev znovu objavila v tomto jubilejnom čase bohatstvo obsiahnuté v skutkoch telesného a duchovného milosrdenstva.

„Skúsenosť milosrdenstva sa v skutočnosti mení na viditeľnú vo svedectve konkrétnych znamení, ako nás učil sám Ježiš. Kedykoľvek, keď veriaci bude osobne prejavovať jeden alebo viac z týchto skutkov, dosiahne jubilejné odpustky. Odtiaľ vyplýva záväzok žiť milosrdenstvo pre získanie milosti úplných odpustkov skrze moc Otcovej lásky, ktorá nikoho nevylučuje. Ide teda o jubilejné úplné odpustky, výsledok tejto udalosti, ktorá bude slávená a prežívaná s vierou, nádejou a láskou.“

Jubilejné odpustky je napokon možné získať aj pre zomrelých, píše sa ďalej v liste: „S nimi sme spojení skrze svedectvo viery a lásky, ktoré nám zanechali. Ak na nich pamätáme pri slávení Eucharistie, môžeme sa za nich modliť vo veľkom tajomstve spoločenstva svätých, aby ich milosrdná tvár Otca oslobodila od všetkých stôp viny a mohla ich prijať k sebe do blaženosti, ktorá nemá konca.“

List k udeleniu odpustkov počas nastávajúceho Jubilea milosrdenstva uzatvára pápež František modlitbou: „Dôverujúc príhovoru Matky Milosrdenstva zverujem prípravu tohto mimoriadneho jubilea jej ochrane.“ (Zdroj: RV)

foto: L'Osservatore Romano

10. VÝROČIE ZALOŽENIA SKM V RÍME

V roku 2005 bolo vďaka potrebe, chuti Slovákov a spolupráci Rímskej diecézy a osôb na slovenských veľvyslanectvách započaté oficiálne pôsobenie Slovenskej katolíckej misie v Ríme. V tomto roku otvárame desiaty rok. Pri príležitosti tohto výročia sme si zaspomínali s niektorými osobami, ktoré ovplyvňujú život Slovákov vo Večnom meste. Jedným z tých, ktorí si pamätajú kroky prvých slovenských občanov v Ríme, je aj otec kardinál Jozef Tomko, ktorý nám priblížil historický pohľad. Oslovili sme aj Rímsky vikariát, pod ktorý patria všetky zahraničné komunity a napokon sme sa porozprávali s rektorom chrámu, v ktorom sa naši veriaci zhromažďujú na slávenie liturgie v ich rodnej reči.

J. EM. JOZEF KARDINÁL TOMKO

Ako možno zdefinovať prvé kontakty Slovákov s Rímom?

V štyridsiatych rokoch minulého storočia sú markantné najmä dve vlny slovenských emigrantov do Ríma. Prvú tvorili ľudia, ktorí sa snažili uchýtiť sa tu zväčša pracovne. Tou druhou už boli študenti, ktorí chceli v Ríme získať vzdelanie, ktoré im doma bolo zamedzené. Postupne sa vytvorilo akési informačné centrum, na ktoré sa Slováci mohli nakontaktovať a ich počet sa neustále zväčšoval.

Ako sa formovala komunita Slovákov ešte skôr, než v Ríme vznikla oficiálne katolícka misia?

To, čo našich krajanov združovalo vo Večnom meste, bol jazyk. Boli to roky, kedy prebiehala liturgická reforma a okrem latinčiny sa začali pri svätej omši používať i národné jazyky. To bol samozrejme magnet pre našich krajanov, ktorí vyhľadávali slovenských kňazov a zúčastňovali sa na slovenskej liturgii.

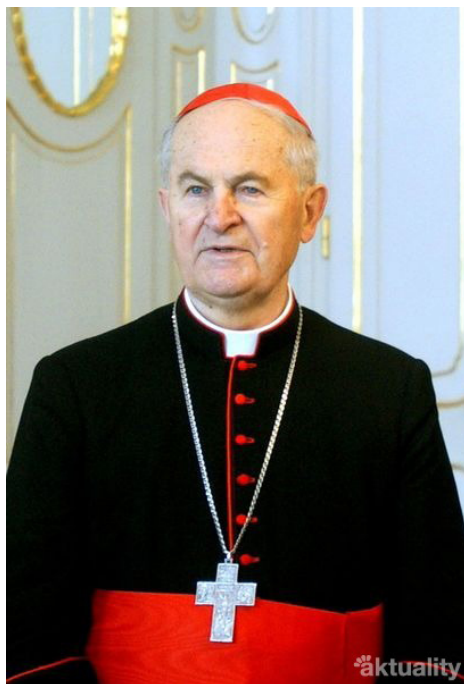
Aký bol vzťah medzi duchovnými a národnými hodnotami?

Existovali tu skupiny, ktoré zhromažďovali Slovákov na základe ich národnostného povedomia, aby nezabudli, odkiaľ pochádzajú a aj v Ríme uchovávali našu

kultúru, jazyk, zvyky. Okrem toho tu boli hnutia, ktoré okrem národných hodnôt vyzdvihovali aj kresťanskú vieru, ako jeden z pilierov, na ktorom stojí slovenský národ. A toto si priniesli aj do Ríma.

Ako sa možno dnes pozeráť na pôsobenie misie v Ríme?

Tým, že sa pred desiatimi rokmi podarilo priviesť pôsobenie misie k oficiálnej

aktuality

foto: www.guardacom.me

forme, to neznamená, že dnes už nepotrebuje vyvíjať misijnú aktivitu. Misia je vtedy misiou, keď je aktívna, keď vymýšľa nové formy, ako ľudí osloviť a pritiahnúť ich do spoločenstva krajanov. Nie je to o oficiálnom úrade v nejakej budove, ale o neustálom kontakte s ľuďmi.

MONS. PIERPAOLO FELICOLA, RÍMSKY VIKARIÁT

Úrad pre pastoraáciu migrantov, kde pracujete, je zodpovedný za koordináciu aktivity rôznych komunít cudzincov, ktorí žijú v Ríme. V čom spočíva Vaša práca a aké bohatstvo v sebe nesú rôzne komunity?

Naša námaha v Ríme v tejto cirkevnej oblasti začínala pomaly a potichu, no dnes môžem povedať, s veľkou radosťou všetkých nás, ktorí pracujeme v tomto sektore, že sa dostáva stále viac do povedomia a v skutočnosti je pastoraácia prvým krokom v našej diecéze. Naša úloha spočíva v identifikovaní komunít, ktoré je potrebné založiť, v nominovaní duchovných správcov, v sprevádzaní na ich ceste viery, pamätajúc na prob-

lémy, ktoré z času na čas povstanú, a v napomáhaní pri realizácii nových pastoračných ideí, v súlade s potrebami ich veriacich (návštevy v nemocniciach, väzniciach, kurzy taliančiny, starostlivosť o mládež, pútnikov a ďalšie).

Pri kontakte s komunitami môžem otvorene povedať, že preukazujú veľké bohatstvo, spočívajúce práve v ich rôznosti. Práve rôznosť je prvým a veľkým bohatstvom všetkých národnostných komunít. Rozdielnosti v slávení liturgie, rôznosť jazyka, spôsobu modlitby, toto všetko sú veľké dary, pretože upriamujú pozornosť na univerzalitu Cirkvi, ktorá práve z rôznosti vytvára bohatstvo.

Ako si spomínate na spoluprácu medzi Rímskym vikariátom a slovenskou komunitou?

Začiatky spolupráce medzi slovenskou komunitou a Vikariátom sa viažu na záujem Veľvyslanectva Slovenskej republiky pri Svätej stolici, ktoré zastrešovalo zrod slovenskej katolíckej komunity v Rímskej diecéze. Vikariát vďačne odpovedal na túto požiadavku a od toho momentu komunita mala vždy, podľa usmernení Talianskej

biskupskej konferencie, kardinálom vikárom vymenovaného duchovného správcu. Duchovní správcovia, ktorí zastávali túto službu, pracovali v komunite s výnimočnou serióznosťou a nasadením tým, že veriacim pomáhali v oblasti liturgie, formácie, pastorácie a vytvárali veľmi rodinné prostredie.

Využívam túto okolnosť, aby som úprimne a zo srdca poďakoval všetkým slovenským kňazom, ktorí spravovali slovenskú komunitu a vždy pracovali s nasadením a odhodlaním.

Možno spomenúť nejakú odlišnosť typickú pre slovenskú komunitu?

V týchto rokoch som zaznamenal rodinný zmysel, v ktorom sa slovenská komunita miluje stretávať, či už pri liturgických sláveniach, alebo pri iných stretnutiach. Ďalším faktorom, ktorý ma stále fascinuje, je výnimočná serióznosť a veľká starostlivosť o liturgické slávenie. Okrem toho možno hovoriť o zapájaní sa mladých do kultúrnych podujatí (divadlo, koncerty, exkurzie). Toto všetko napomáha k udržaniu národnostného povedomia spôsobom aktívnym a konštruktívnym, zotrvávajúc v kultúrnom dialógu s hosťujúcou krajinou.

PROF. PHILIP GOYRET, REKTOR KOSTOLA SV. HIERONYMA

Čo spája Váš život s Slovenskou katolíckou misiou v Ríme?

Ako rektor Kostola sv. Hieronyma, ktorý hostí slovenskú komunitu v Ríme, som rád, že môžem vyjadriť svoj srdečný pozdrav pri príležitosti 10. výročia založenia tejto komunity. Zároveň chcem vyjadriť svoje poďakovanie za obohatenie, ktoré plyní z prítomnosti tejto milej komunity v našom kotole.

S duchovnými správcami, ktorí tu pôsobili počas mojej prítomnosti – d. p. Juraj Vittek, d. p. Martin Kramara, a aktuálne d. p. Ľubomír Majtán – podčiarkujem vynikajúce vzťahy. Celá komunita sa vždy vyznačuje ukázkovým spôsobom. Pevne verím, že táto spolupráca, čo sa týka prijatia a obohatenia, bude stále pretrvávať.

Ako profesor na Pápežskej univerzite Santa Croce, ste v kontakte aj so Slovákmi?

Ako profesor som mal zopár slovenských študentov. Jedným z mojich veľkých zadostučinení, bola možnosť vidieť rast biskupa Jozefa Haľka, súčasného pomocného biskupa v Bratislave, a zodpovedného za pastoraáciu Slovákov v zahraničí. Táto jeho služba ho priviedla až k návšteve slovenskej komunity v Kostole sv. Hieronyma, ktorý patrí pod Univerzitu Santa Croce.

Vo všeobecnosti môžem povedať, že u slovenských študentov a študentiek možno vyzdvihnúť ich pevnú vieru a misionársky zápal. Chcel by som, aby zo Slovenska, srdca Európy, vyvierať prameň evanjelizácie, ktorý znovu privedie „starý kontinent“ k pôvodným kresťanským koreňom. – Im –

foto: www.didattica.pusc.it

10 ROKOV ZA NAMI...

MISIA V MONTECASSINE A V GAETE

V sobotu ráno, 16. mája, sa misia po spoločnej modlitbe vybrala na miesto zrodu benediktínskeho kláštora, ktoré sa nachádza približne 140 km juhovýchodne od Ríma. V roku 529 ho na pahorku neďaleko mestečka Cassino založil sv. Benedikt z Nursie. Vymodlili sme si, aby nepršalo, a hoci nás od rána nevíťali slnečné lúče, atmosféra bola fantastická a aj pohľad z montecassinského opátstva nám učaroval – chvíľami sa zdalo, akoby bol postavený uprostred nebeských oblakov.

Naše prvé kroky viedli do maličkej, ale útulnej kaplnky, kde sme mali sv. omšu. Pripomenuli sme si Ježišove slová, keď sa lúčil s učeníkmi (Jn 16, 23b-28). Nasledovala prehliadka katedrály, ktorej dominantou je organ a kupola s freskami. Stenu oproti hlavnému oltáru zdobí ob-

rovská freska zobrazujúca sv. Benedikta so svojou sestrou obklopených mnohými biskupmi a pápežmi. Hrobka súrodencov sa najprv nachádzala v nižšej časti chrámu sv. Jána Krstiteľa, v oratóriu sv. Martina postavenom na mieste pôvodnej pohanskej akropoly zasvätenej sv. Apolónovi, kde ju zázračne nezničilo ani zemetrasenie v 14. storočí či bombardovanie počas Druhej svetovej vojny, ktoré zdevastovalo značnú časť opátstva. V súčasnosti je hrobka v krypte pod hlavným oltárom, obkolesená krásnymi maľbami a dekoráciami. V časti katedrálneho presbytéria sa nachádza mramorová hrobka Piera z rodu Mediciovcov, ktorú nechal vystavať pápež Klement VII. Múzeum ukrýva okrem množstva liturgických predmetov i niekoľko ruko-

pisov a inkunábul (prvých výtlačkov kníh), nájdú sa tu aj vydania Alighieriho *Božskej komédie* či Ezo-pove *Bájky*. K známejším obrazom patrí Botticelli (*Zrodenie*) či Bosch.

Sochy súrodencov na nádvorí, ale aj živé holuby, ktoré tu možno vidieť, pripomínajú legendu o Scholastikinej smrti. Mníška žila v domčeku pod pahorkom, keďže kláštor bol vyhradený pre mužov. Stále sa však s bratom stretávala, trávili chvíle v duchovných rozhovoroch. Keď ho raz prosila, aby ostal dlhšie a rozjímal s ňou o radoostiach neba, odmietol. Scholastika prosila Boha o pomoc, a ten zoslal dážď, takže Benedikt musel ostať. Údajne sa zdržal ešte tri dni a keď napokon odišiel, uvidel vznášať sa z domu k nebu Scholastikinu dušu v podobe bielej holubice.

Po neskorom, no výdatnom obede sme sa „dokotúľali“ do mestečka Gaeta na pobreží Tyrhénskeho mora. Mys hory Montagna Spaccata tvoria tri priechodné

trhliny. Svätýňu Najsvätejšej Trojice z XI. storočia preslávili mnohí panovníci, biskupi i svätí, ktorí sa do nej chodili modliť, napr. sv. Ignác z Loyoly, pápež Pius IX. či sv. Filip Neri, patrón Ríma a detí. Podľa legendy sv. Filip býval uprostred hory, kde sa dodnes nachádza kameň označovaný ako jeho lôžko, neďaleko ktorého je i malá kaplnka. Na stenách trhliny vidieť čiastočne reštaurované majolikové reliéfy jednotlivých zastavení Krížovej cesty (Via Crucis) z roku 1849. V rámci výletu sme sa zastavili aj v Turkovej jaskyni (Grotta di Turco), ktorá sa spája so starobyľou kresťanskou tradíciou z čias Kristovej smrti, ale aj s rôznymi ľudovými povetiami. K nim patrí tá o odtlačku Turkovej ruky na pravej stene úzkeho priechodu – Turek neveril v „kresťanský“ pôvod rozostúpenia sa hory a keď sa steny dotkol, tá akoby mu pod rukami zmäkla – odvtedy v nej vidieť odtlačok jeho prstov – a on, ako neveriaci Tomáš, uveril.

Pohľadom na smaragdovozelené more a zamyslením, snád s úsmevom nad poslednými lúčmi slnka, sme ukončili náš sobotný výlet vďační za príjemné počasie, zážitky, spoločnosť i nové zaujímavé poznatky a vybrali sme sa späť do Ríma.
– mš –

ROZPIS LITURGICKÝCH SLÁVENÍ SVÄTÉHO OTCA V NAJBLIŽŠOM OBDOBÍ

- 18. októbra 2015** o 10:15 (Vatikán) – kanonizácia nových svätých
- 25. októbra 2015** o 10:30 (Vatikán) – sv. omša pri príležitosti ukončenia synody biskupov
- 8. decembra 2015** o 10:00 (Vatikán) – sv. omša spojená s otvorením Svätej Brány v Bazilike sv. Petra
- 24. decembra 2015** o 21:30 (Vatikán) – sv. omša v noci na Slávnosť Narodenia Pána
- 25. decembra 2015** o 12:00 (Vatikán) – slávnostné požehnanie Mestu a svetu (*Urbi et Orbi*)

(Zdroj: www.vatican.va)

NOVÁ INTERNETOVÁ STRÁNKA MISIE

Na novej doméne www.skmrim.sk nájdete obnovenú webstránku misie, ktorá chce slúžiť Slovákom žijúcim v Ríme ale aj turistom, či pútnikom, ktorí prichádzajú do Večného mesta. Nájdete na nej užitočné informácie, fotogalériu zo života misie, kontakty a možnosť prihlásiť sa k odberu tzv. newslettera a tým nezmeškať nič dôležité.

Tiež bola vytvorená stránka na Facebooku, ktorá slúži k prezentácii našej komunity v Ríme, informuje o činnosti misie a je vstupnou bránou pri vytváraní kontaktov. Nájdete nás pod názvom "SKM v Ríme". – am –

Zodpovedná redaktorka: Veronika Petiová
Jazykový redaktor: Branislav Markovič

Vedúci vydania: Ľubomír Majtán, duchovný správca Slovenskej katolíckej misie v Ríme

Na príprave čísla spolupracovali: Adriana Čerťaská, Monika Šavelová, Alžbeta Hrušovská, Alojz Mičieta

Foto: Peter Fogaš, Veronika Petiová, Veronika Rendeková, Adriana Čerťaská, Alžbeta Hrušovská, Ivana Nešťáková a archív SKM

Kontakt: katolickamisiarim@gmail.com
www.skmrim.sk

Poštová adresa: Via Maria Domenica Brun Barbantini 31, 00123 La Storta, Roma